

Nedávno byla publikována vědecká studie, která zpochybňuje údajný vznik a šíření lidské populace z jednoho prapůvodního místa v Africe (zvané též „kolébka lidstva“) a jeden společný základ všech světových jazyků. Studie, která porovnávala jazyková, genetická a demografická data přináší zajímavé závěry, které naopak nasvědčují, že národy, rasy a světové jazyky vznikly nezávisle na sobě na několika místech zeměkoule.¹

Jak jazykové prvky, tak genetická variabilita lidské populace se mění, když se lidé stěhují do nových oblastí. Některé společenství obyvatel se stěhováním rozdělí a lidé se svými geny i jazykem odchází jinam, kde se naopak mohou ženit a vdávat s jinou, místní populací. A tak, přestože jazyk a DNA jsou předávány každá jinak, jsou neoddělitelně provázány. Právě proto je kombinace analýzy mluveného jazyka a genetiky logickým přístupem, jak vysledovat zpětně průběh rozšiřování lidstva po Zemi.

Řada studií v minulosti analyzovala genetickou variabilitu lidí ve vztahu k jazyku v izolovaných oblastech jako například Evropa, Indie, jižní nebo střední Amerika, různých částech Afriky atd.,¹ ale nebyl dosud podniknut žádný takový pokus o studii v celosvětovém měřítku. Dřívější studie také vykazovaly určitý asymetrický přístup – jednoduše řečeno, výzkumníci se zaměřovali na genetickou analýzu a lingvistiku (jazykovědu) použili jako pomůcku k interpretaci výsledků, nebo naopak. V důsledku toho o globální demografii, zohledňující jak jazykové, tak genetické analýzy víme jen málo.

V nové studii však vědci analyzovali největší dostupné soubory údajů o tzv. „fonémech“ (pozn. jde o zvukové jednotky jazyka) z 2082 různých jazyků a genetické profily 246 skupin lidí z různých konců světa. Autoři studie uvedli: „V celosvětovém měřítku jak genetická „vzdálenost“, tak odlišnost fonémů mezi jednotlivými populacemi významně koreluje s jejich geografickou vzdáleností (tzn. jak daleko od sebe žijí v reálu), a jinde píší: „Je závislost mezi rozptýlením lidí a jazykovou variabilitou.“¹

Údaje v této obsáhlé studii nám pomáhají pomáhat, jak se lidstvo po povrchu planety šířilo. Odpovídá však toto šíření tomu, co předpovídá evoluční teorie? Autoři studie dále uvedli: „Geografická distribuce fonémů nicméně neplní předpoklady teorie sériového zakladatele (tzn. jednoho společného předka) pocházejícího z Afriky.“ Jinými slovy: není žádný vzorec příbuznosti mezi jazyky ani geny, který by ukazoval, že lidstvo vzešlo jako malá skupinka lidí v Africe a odtud se rozšířilo po světě, jak hlásá populární evoluční dogma.

A tak zatímco autoři studie uvádějí, že samotná genetická data by „africkému původu“ lidstva mohla nasvědčovat, přiznávají, že podobné vzorce příbuznosti vykazují genetická i lingvistická data v jednotlivých regionech světa. To by naopak nasvědčovalo multicentrickému původu národů a ras (to znamená původu z vícero různých míst zaráz).

Je všeobecně známo, že jak genetická data, tak zkameněliny jsou v rozporu s populární, ale vědecky pochybnou teorií o evoluci lidstva v Africe a jeho následném šíření po světě. Evoluční genetik A.R. Templeton jasně ukázal, že toto dogma je nesmyslné ve své slavné studii, kde uvedl: „Teorie afrického původu lidstva je silně zpochybněna údaji haplotypového stromu (pozn.: jde o grafické znázornění analýzy genetické příbuznosti jednotlivých ras a skupin lidstva), a tyto pochyby jsou dále podpořeny zkamenělinami a současnými údaji o lidstvu.“² Je tedy zřejmé, že údaje, které zjistili autoři úvodně zmiňované studie, zapadají do faktu, že současné lidstvo mělo několik různých míst původu. Jsou však tato místa místy evoluce lidstva?

Bible učí, že krátce po Noemově potopě lidstvo neuposlechlo Boží příkaz „množit se a naplnit Zemi.“ Místo toho se rozhodli setrvat na jednom místě a obnovit bezbožnou předpotopní kulturu, která svou násilností a zkažeností Boží soud a Potopu přímo zapříčinila. Proto Bůh zmátl jejich jazyky a donutil tak jednotlivé skupiny lidí se oddělit od ostatních, čímž ukončil jejich centralizované rebelantské ambice. Jednotlivé skupiny, které nebyly schopny se domluvit se skupinami ostatními, se pak rozešly do různých koutů světa. Toto v konečném důsledku vedlo k vzniku národů a ras tak, jak je známe dnes. Tento model multicentrického vzniku lidské společnosti tak perfektně zapadá do výše zmíněných nasbíraných vědeckých dat.

napsal: Jeffrey Tomkins, Ph.D. *, překlad: Ondřej Fischer

Odkazy

1. Creanza, N. et al. 2015. [A comparison of worldwide phonemic and genetic variation in human populations](#). *Proceedings of the National Academy of Sciences*. 112: 1265-1272.
2. Templeton, A. R. 2005. Haplotype Trees and Modern Human Origins. *Yearbook of Physical Anthropology*. 48: 33–59.

* Dr. Tomkins je členem Institutu pro výzkum stvoření (*Institute for Creation Research*). Titul Ph.D. v genetice získal na Clemsonově Univerzitě.